

ZWERF- WEEKEND

Door: Anita Donkers, Jong Nederland Zeilberg

“Het is geweldig!” “Je moet echt mee!” hoor ik al ruim 2 jaar van mijn medeleiding Daniël en Jori. En ik moet toegeven het leek me ook wel heel erg tof. Een lang weekend backpacken in de Ardennen met allerlei activiteiten. Dus dit jaar de knoop doorgehakt, op tijd vrij gevraagd en de sprong gewaagd. Ik ging mee op Zwerfweekend!

Ongeveer 2 weken vooraf kreeg ik een boekje via de post met daarin alle belangrijke informatie: waar het allemaal zou beginnen, een overzichtje van de activiteiten, belangrijke zaken en het allerbelangrijkste: de paklijst! Daar had ik op zitten wachten want wist ik veel wat ik allemaal moest inpakken. Een backpack had ik in ieder geval geregeld, net als slaapmatje en slaapzak. Die laatste 2 wat aan de grote kant kwam ik achteraf achter, maar het is me toch gelukt om ze het hele weekend zelf mee te sjouwen. Echter stonden er ook zaken op de lijst zoals een ruime overal, een goed kompas en 5 meter sisaltouw. Het duurde even maar ik had de dag een uur voor vertrek alles bij elkaar.

Woensdag 9 mei zaten we dan met z'n drieën in het autootje van Jori (paste allemaal maar net). Aangekomen op de blokhut van Jong Nederland Budel-Schoot was het al druk. We melden ons en ik zag al snel iemand aan een touw in een boom hangen. “Vast oefenen voor het grotten” werd me uitgelegd. Ik was meteen enthousiast, maar het was toch allemaal nieuw dus toch even de kat (of in dit geval de persoon voor me) uit de boom kijken. Daarna werden we als groep bij elkaar geroepen om onze backpacks goed in te pakken. Ik had hem veel

te vol zitten met allerlei zaken die gerust in mijn weekendtas konden blijven, omdat ik ze alleen nodig had bij de activiteiten of bijvoorbeeld bij het eten. De aanhanger met de weekendtassen zou er dan toch zijn, dus dat hoef je niet allemaal mee te slepen. Ook waren er een aantal zaken die we per groep maar een paar bij hoefden te hebben. Eerlijk is eerlijk met z'n 10en allemaal met een eigen kompas lopen is totaal niet overdreven.

Alles her ingepakt en al werden we in de auto's geladen en begon onze rit naar de Ardennen. Na een tussenstop met een ijsje en een aanhanger met een klapband, werden we afgezet met onze backpack en een kaart. Voor we vertrokken kregen we nog de mogelijkheid om de laatste lege ruimte van onze backpack op te vullen met versnaperingen voor vanavond bij het kampvuur. Hoe meer je wilt drinken, hoe zwaarder je backpack. En 's avonds moet het natuurlijk allemaal op, want je wilt het de volgende dag niet

nog een keer mee dragen.

Na een blik op de kaart hadden de heren en dame van groep 2 al snel beslist waar de eerste overnachting zou plaats vinden en gingen we op pad. Dat is toch even wennen zo'n backpack. Na honderd meter was ik mijn slaapmatje al kwijt, maar gelukkig met wat hulp van de heren en een spanband zat hij zo weer vast. Wel een aandachtspuntje voor de volgende ochtend als er weer gepakt moest worden. Na een uurtje wandelen kwamen we aan bij een bos bij een rotonde. Deze rotonde was zo nieuw dat hij niet op de kaart stond en dat zorgde voor problemen. Want ergens in dit bos stond een piketpaal met de opdracht van morgen en het was de bedoeling om daar ook te overnachten. Dat is dus niet helemaal gelukt, maar dat deed niets af aan onze avond. Er werd een touw gespannen, zwart zeil eronder en er overheen...Tada! Tent! Daarna gezellig rond het kampvuur met z'n allen. Voorstelrondje hoort er dan bij. Iedereen vertelde wie hij/zij was,

hoe oud, afdeling/groep, beroep, relatie-status, kleur laarzen voor het grotten... belangrijke informatie! Halverwege de avond begon het te regenen en werd het feestje verplaatst naar de tent. Ik was kapot van mijn eerste halve dag, maar heb gehoord dat het nog wel een paar uur gezellig is geweest in ons Café Het Zwarte Zeil.

De volgende ochtend alles ingepakt en wel, maar nog geen piketpaaltje. Nog een keer op de kaart kijken dan maar en aan de wandel. Paar minuten later stonden we toch echt op de juiste plek, maar geen paaltje. Of ja, het stond er wel, maar je kan er ook met z'n tiene langs kijken tot na 15 min toch iemand hem toch ineens ziet. De volgende tocht was een puzzelvorm. Je moest naar gps-punten toe lopen en daar een vraag beantwoorden om de juiste coördinaten te krijgen. Ruim na de middag kwamen we op het eindpunt aan waar onze aanhanger stond te wachten na bij een klimwand. En nee ik bedoel niet zo'n wand met noppen. Een natuurlijke rotswand waar je je weg omhoog moest zien te vinden. Dat kan natuurlijk niet allemaal tegelijk en het avondeten moest ook worden gekookt. Dus eerst maar eens wat aardappels schillen en dan de wand op. Misschien vond ik dit wel de leukste activiteit van het hele weekend met als toetje nog even tokkelen, love it!

Na het diner omkleden om een stuk te gaan mountainbiken. Hier zag ik een beetje tegen op, want dit is niet zo mijn ding. Ik moet toegeven de heuvels omhoog waren heerlijk en ik snap echt wel waarom de meeste dit erg leuk vinden. Eerlijk is eerlijk, ik vind het nog steeds niets. Maar ik ben wel heel blij dat ik heb het meegedaan, gewoon voor de gehele Zwerfweekendervaring. Ondanks dat ik ontzettend achterbleef, hebben ze me niet aan mijn lot overgelaten en dat vond ik stiekem wel heel fijn. Beetje modderig en vochtig (het miezerde) kwamen we de aanhanger weer tegen en ruilde we onze fiets weer voor de backpack. Eigenlijk waren we toe aan een drankje, dus op zoek naar een kroeg. ALLES DICHT, wat een pech. Behalve de kebabzaak. In ons beste Frans toch geprobeerd of de

mannen die daar stonden ons geen lift wilde geven, want we moeten toch nog bij het piketpaaltje zien te komen. Oui Oui zonder veel overtuiging, als we dan in de kebab zaak wat zouden drinken. Zo gezegd, zo gedaan. Maar natuurlijk na afloop geen lift. Toch maar aan de wandel en het piketpaaltje makkelijk gevonden deze keer. En het biertje die avond bij het kampvuur smaakte wel extra goed.

Hierna volgde nog 2 dagen met veel verschillende tochten, vlotvaren met luxe zetels en kok aan boord, grotten door smalle openingen die eindigde in een handstand, een paar grote kampvuren en een knallend eindfeest op HK (hoofdkamp) in de weides achter een landgoed. Het was een topweekend en als ik de kans krijg ga ik volgend jaar weer mee. "Het is geweldig!" "Je moet echt mee!" zeg ik nu tegen alle andere leiding.

ZWERF- WEEKEND

**HEB JIJ OOK
ZIN OM DIT EENS
MEE TE MAKEN? VANAF
1 OKTOBER 2018 KUN JE
JE AANMELDEN
VOOR HET ZWERF-
WEEKEND
2019!**

